

Medundertagne de Ni mest a b finder derimod, at det vilde være aldeles uforvarligt og i bestemt Strid med de ved tidligere Leiligheder fulgte Regler, om Thinget vilde forkaste dette Valg. Den af Flertallet opstillede „Række af grove Tilfidesæt- telser og ligefremme Brud paa Valglovens Forskrifter“ opløser sig, nærmere beset, til en enkelt — endda omtvistelig — Fravigelse fra Valgloven, med Hensyn til hvilken det derhos er konstateret paa en meget eyagt Maade, at den ikke har havt nogen Indflydelse paa Valgets Udfald, og det er vistnok sjældent, at der foreligger et Valg, hvor det i den Grad som her er konstateret, at Alt er gaaet rigtigt og ordentligt til. Til Trods for de Opfordringer, der have været indrykkede i et stedligt Blad til Alle, „der have set eller opdaget noget Forkert ved Valget, til at afgive Brevet derom paa Bladets Kontor“, og de An- strengelser, der fra den faldne Kandidats Side ere udviklede, er det ikke lykkedes at finde andre Indvendinger end de for Størstedelen urigtige eller aldeles betydningsløse, som Flertallet har op- tillet, og som jeg nu skal gennemgaa.

1) Med Hensyn til, at den navnlig Af- stemning er foregaaet paa et andet Sted end Raaringsstedet, bemærkes først, at Flertallets Frem- stilling af de dermed forbundne faktiske For- hold er dels urigtig, dels ialtfald vildeledende. Naar det hedder, at den paagjældende Foranstalt- ning var truffen af de aarhusianske Medlemmer imod Landkommunernes Repræsentanters Ønske, da kunde dette vække den Forestilling, at Beslut- ningen herom var tagen i et Møde af Byens og Landkommunernes Valgbestyrelsesmedlemmer imod de Sidstes Protest, medens det virkelige Forhold er det, at Bestemmelsen blev taget af de Medlem- mer af Valgbestyrelsen, der ifølge Valglovens § 24 skulle „foretaa alle Forberedelser til Valget“ — altsaa her Byens —, og at der først paa Valgdagen af et Medlem fra en Landkommune — efter Angivende paa de øvrige Landkommunes Vegne — blev gjort Indvending mod Foranstalt- ningens Hensigtsmæssighed, og der kunde da saa- meget mindre være Tale om at foretage en For- andring, som Afstemningsstedet var forud bekendt- gjort i Aviserne, og en Forandring maa antages at ville have taget en længere Tid. Naar Skolen derhos betegnes som liggende i nogen Afstand fra Rådhuset, da er dette saaledes at forstå, at den er den nærmeste Bygning ved den Kaserne, hvoraf Rådhuset er en Bestanddel. At en Henlæggelse af den skriftlige Afstemning til Skolen har været suldt begrundet i Forholdene, vil fremgaa af de vedlagte Op- lysninger, der indeholdes i Erklæringerne fra den foreløbige Formand Esmann og fra Valgbestyrer- lens Formand, Borgmester v. Schmidt. Det vil heraf navnlig ses, at Rådhuset er et meget uhenigtsmæssigt Sted til Foretagelsen af den

skriftlige Afstemning, navnlig fordi det kun har een Indgang og paa Grund af den stærke Støv og Træk i dette Rum, hvorimod den tætved liggende Bystole frembyder meget gunstige Forhold. At man til Trods for Manglerne tidligere er møde- des med Rådhuset, var alene grundet i, at man ikke før har i Nærheden havt et passende Lokale, som man nu har fundet i den nyopførte Skole. Hvorledes nu dette kan siges at være i Strid med Valglovens § 40, er ikke let at indse. Naar det her hedder, at Valglisterne „føres saavidt muligt alle paa Raaringsstedet eller i Nærheden af dette“, vil det ses, at denne Bestemmelse ingenlunde fore- skriver, at den skriftlige Afstemning skal ske paa selve Raaringsstedet, naar det ikke er aldeles umuligt, men netop indskrænker sig til at fordrer, at den skal ske enten paa Raaringsstedet eller i Nærheden af dette, — dog naturligvis kun, hvis Saabant er muligt —, og jeg antager ikke, at det kan bestrides, at den Raaringsstedet nærmest liggende Bygning i Byen er i Nærheden af dette. Den trusle Foranstaltning er altsaa ligesaa utvivl- somt lovlig som hensigtsmæssig, og det er derfor kun til Overflod, jeg skal bemærke, at det er uden al Hjemmel i de foreliggende Oplysninger, at Flertallet betegner den som „Forvirring frem- kaldende“; tværtimod har det trods alle An- strengelser ikke kunnet lykkes at bevise eller blot tilveiebringe Formodning for, at endog kun en eneste Valger skulde herved være bleven vild- farende med Hensyn til, hvor han skulde afgive sin Stemme — hvilket da ogsaa omtrent maatte anses umuligt, efter som den korte Bei fra Råde- huset til Skolen var betegnet ved opstillede Janer, skriftlige Opflag og posterede Betjente, som med- delte Oplysning til dem, der endda ikke maatte kunne finde Veien.

2) Naar det dernæst anføres, at Valgbes- tyrelsens Formand har enten helt undladt at efterkomme eller ialtfald paa en aldeles ufyldest- gjørende Maade efterkommet Budet i Valglovens § 42 om, at der før Afstemningens Begyndelse skal tilkjendegives Valgerne det Sted, hvor Valg- listerne ville blive samlede, — da er dette i Strid med de foreliggende Oplysninger. Vel har R. Bjørn- bak i Forhøret udsagt, at denne Forskrift, „saavidt ham bekendt, ikke var iagttagen“; men herpaa kan der saameget mindre lægges videre Vægt, som Bjørnbaks Meddelelser i flere Tilfælde have viist sig upaalidelige. Derimod har Formanden i en Erklæring bekræftet, at denne Tilkjendegivelse er flet til den befalede Tid. Bistnok har han til- føjet, at hele Mængden allerede da var under Opbrud til Skolen, „saa at det er rimeligt nok, at ikkun meget Faa har hørt den“; men det synes klart, at den Omstændighed, at Mængdens Støien hindrer den i at høre en Meddelelse, ikke kan bewirke, at denne kan siges ikke at være givet eller ikke at være givet paa en Loven fyldestgjør